

LISIEUXI SZENT TERÉZ

IRTA: PAUL CLAUDEL

Kis Teréz rózsákat hozva
Im az égből érkezik,
Orrlyukaim illat-szívón
Izenetét kérdezik.

Piros és fehér rózsái
Harmatosan csordulnak,
Karja közt óriás csokorban
A szívére borulnak

Oly nagy csokor, hogy az arca
A szemétől lefelé,
Az okos Szűz egész teste
Rózsákba tűnik belé.

Ó, élő kert! Izzó kincsünk!
Áradó Normandia!
Bíbor, arany véromlása,
Kacaj-fa, élet díja!

Mindent egyszerre nyujt nékem:
Sugárt, vért, tövist, csokrot!
Mit válasszak? Nem is tudom!
Add hát az egész bokrot!

Ó, gúnyos, gyöngéd hugocskám,
Hogy fejtsem feladatod?
Megérteni nem is merlek,
De beszívom illatod.

Fordította: Szerb Antal.